Magdalena Wypych Kl.VI a

„Smutek”

Smutek to ból i rozpacz,
Kiedy się z nim spotkasz,
Serce krwawi, głowa boli.
Łzy płyną i płyną.

Budzisz się rano, słońce świeci,
Myślisz, czemu się tak dzieje,
Zadajesz sobie pytanie, co dalej?
Dlaczego serce me smutne?
Ból, żal, tęsknota znów się pojawia.

Mija dzień, dwa,
Mijają tygodnie.

I budzę się rano, słońce świeci.
Świeży powiew powietrza
Ogarnia moje ciało.
Smutek odfruwa w niepamięć,
Żal odpływa w nieznane.

Moje serce ożywa jak roślinka na wiosnę,
Natchniona tchnieniem życia.

Smutek stał się pamięcią o tym, co bolało,
A kiedy znów go spotkam,
Będę silniejsza, mądrzejsza.